

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719201019
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5719201019.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: J. I., nar. XX.XX.XXXX a S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, deti rodičov: matka F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, S., práv. zast. JUDr. Katarína Turanská, advokátka so sídlom I. J. XXXXX/XXB, S. a otec I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, S., o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 19P/53/2019-126 dňa 4.11.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd návrh otca na zníženie výživného na maloletého J., nar. XX.X.XXXX a na maloletého S., nar. X.X.XXXX, zamietol, žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania, pri porovnaní okolností dôležitých pre stanovenie výšky výživného v čase skoršieho rozhodovania v auguste 2018 s okolnosťami v čase súčasného rozhodovania v novembri 2019, mal preukázané, že v priebehu času nedošlo k takým zmenám, ktoré by odôvodňovali prijať záver, že návrh otca je opodstatnený. Naposledy bolo výživné určené rozhodnutím Okresného súdu Fünfhaus (Rakúsko) vedeným pod č. 15 Pu 86/18d-21 zo dňa 9.8.2018 po 130 € mesačne na každé z maloletých detí. V čase skoršieho rozhodovania mal maloletý S. 4 roky, aktuálne má rokov 5 a maloletý J. mal 2 roky, aktuálne má 3 roky. V ich nákladoch matka nepreukazovala žiadnu zmenu, z ktorej by mohol súd konštatovať zníženie ich nákladov. Naopak, z dokazovania vyplynulo, že došlo k zmene bydliska maloletých detí, ktoré aktuálne žijú s matkou a so starým otcom v S.. Maloleté deti sú žiakmi súkromnej materskej školy, s čím matke vznikajú náklady jednak s návštevou zariadenia ako i stravou. Pomery na strane otca sa nezmenili. Tento bol i v čase posledného rozhodovania súdu nezamestnaný. Ako vyplýva z rozhodnutia Okresného súdu Fünfhaus bolo výživné na maloleté deti určené z fiktívneho príjmu otca - 1.230 € mesačne. Schopnosť otca nájsť si prácu ustálil zo skutočnosti, že si prácu v rámci prebiehajúceho konania našiel. Z jeho vyjadrenia však jednoznačne vyplynulo, že v tomto zamestnaní zotrvať nemienil a ani to, že vzhľadom na prebiehajúce exekúcie mal prísť o vodičské oprávnenie, nemôže byť na ťarchu maloletých detí. Správanie otca súd vyhodnotil ako dobrovoľné vzdanie sa zamestnania, nakoľko tak urobil bez náležitej alternatívy a zabezpečenia príjmu. I predchádzajúce zamestnanie otca skončilo podľa potvrdenia zamestnávateľa z dôvodu, že otec si nebol schopný plniť samostatne svoje povinnosti, porušil pracovnú disciplínu. Za podstatné súd považoval, že otec bol schopný v tomto zamestnaní dosahovať priemerný mesačný príjem vo výške 1.223,52 € a je schopný platiť výživné v zmysle predchádzajúceho rozhodnutia súdu. Pokiaľ ide o otcom uvádzané skutočnosti ohľadom exekučných postihov, tieto súd do úvahy nezobral. Exekučné konania

boli začaté z dôvodu neplnenia jeho finančných záväzkov, ako i pre neplnenie vyživovacej povinnosti k svojmu ďalšiemu maloletému dieťaťu. Neuveril tvrdeniu otca, že od obdobia evidencie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny nemal okrem dávky žiaden iný príjem. Na pojednávaní jednoznačne uviedol, že má záujem dosahovať príjem prostredníctvom brigád, prípadne fušiek, teda mimo riadneho pracovného pomeru, a to i napriek tomu, že otcovi nebránia žiadne objektívne skutočnosti nájsť si prácu, je mladý, bez zdravotných obmedzení, ovláda cudzí jazyk. V nadväznosti na to návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku okresného súdu doručil odvolanie v zákonom stanovenej lehote otec maloletých detí. Uviedol, že v zahraničí nežije približne rok, zdržiava sa na Slovensku vo svojom rodnom meste S., kde okrem jeho priateľov a značnej časti rodiny, žijú i jeho traja synovia. Aj z tohto dôvodu už nechce naďalej pracovať v zahraničí. Uviedol, že netrvá na znížení výživného zo 130 na 35 €, avšak neustále trvá na znížení výživného zo 130 na 70 € mesačne pre každého zo synov. Platí výživné na všetky svoje tri deti každý mesiac v rôznych sumách medzi 160 až 280 €. Od apríla 2018 veril, že zvládne pracovať a žiť sám v zahraničí. Našiel si v júli 2018 prácu v Nemecku, 1100 km od S.. Od polovice augusta do konca decembra zarobil (netto) 5406 € + ďalších 711 € poslala firma z novembrovej a decembrovej výplaty priamo exekútorom. Postupne klesala dôvera otca v zamestnávateľa, nakoľko každý mesiac obdržal v prepočte na hodinu práce menej a menej eur, čo vyústilo až podnetom na inšpektoráte práce v Žiline voči zamestnávateľskej firme Dstar, s.r.o. a tým zároveň spochybnil vážnosť a dôveryhodnosť tejto firmy aj ohľadne vyjadrenia voči otcovi. Aktuálne má za sebou väčšiu polovicu kurzu o získanie inštruktorského oprávnenia, ktorý trvá do 26. januára 2020 (plus 20 až 60 dní na záverečnú skúšku a vydanie potrebného preukazu). Prácou inštruktora v autoškole si sľubuje stabilný príjem vo výške 650 až 750 € netto, dovtedy bude pracovať v sklade s príjmom okolo 600 € brutto. Má dlhy z minulosti, ktoré sú od neho vymáhané formou šiestich exekúcií. Okrem malých nepravidelných brigád a hľadania si práce v roku 2019 hľadal kupujúceho na svoj byt a spoluvlastnícky podiel na pozemku vo Vrútkach. Ako jediná možnosť predaja sa ukázala forma konkurzu za asistencie Centra právnej pomoci s tým, že z predaja budú vyplatené zostatky úverov v banke, dlžné výživné na všetky tri deti a ostatné dlhy (5 exekúcií). Počas celého roka 2019 si hľadal zamestnanie oslovením známych, priateľov a na internetových stránkach, avšak neúspešne. Žiadal preto o zmenu rozhodnutia prvoinštančného súdu a vyhovie jeho návrhu, ktorým bude uložená otcovi povinnosť prispievať na maloletého S. a na maloletého J. na každého sumou 70 € mesačne do 20-teho dňa v kalendárnom mesiaci počnúc právoplatnosťou rozhodnutia.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Uviedla, že pokiaľ otec poukazuje na početné exekúcie, tieto zaťažujú otca ako povinnú osobu, nakoľko otec neplní svoje záväzky a táto skutočnosť nemôže ísť na ťarchu maloletých detí. V čase posledného rozhodovania o výživnom bol otec evidovaný ako nezamestnaný a príjem mal len z príležitostných prác, resp. brigád. Z odvolania otca, ako aj z vykonaného dokazovania vyplýva, že v čase od polovice augusta 2018 do 31.12.2018 mal príjem vo výške 5.406 € v čistom, teda viac ako 1.200 € mesačne. Z vyjadrenia zamestnávateľa vyplynulo, že otec nedodržiaval pracovnú disciplínu a na pracovisku bol konfliktný, nebola s ním preto uzavretá nová pracovná zmluva. Po uplynutí doby určitej sám otec svojim správaním prispel k tomu, že nedošlo k opätovnému uzavretiu pracovného pomeru. Napokon sám otec z vlastného podnetu ukončil prácu ako obchodný zástupca aj u ďalšieho zamestnávateľa, nepreukázal, že by táto práca bola škodlivá pre jeho zdravie tak, ako to v rámci odvolania prezentuje. Sám uviedol, že od 7.1.2020 bude mať stabilný príjem vo výške 600 € a od Sociálnej poisťovne obdržal 4.600 €, je preto otáznave, ako otec s týmito prostriedkami naložil, keď na výživnom maloletých naďalej dlhuje nemalé finančné čiastky. Snaha povinného rodiča znížiť vyživovaciu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti neprihliada sa na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potencionálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností. Posledné rozhodnutie o vyživovacej povinnosti otca vychádzalo z jeho potencionálneho príjmu. Takýto postup súd zdôvodnil preukázaním skutočností, že otec bol schopný dosahovať príjem 1.230 € mesačne, na podklade čoho žiadala rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť.

4. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že pracuje a chce pracovať jedine oficiálnou cestou, trvá na znížení výživného na maloleté deti, zamestnávateľ Dstar, s.r.o., ktorý uviedol, že otec nedodržiaval pracovnú disciplínu a na pracovisku bol konfliktný, sám nedodržiaval Zákonník práce, čo dokazuje aj šetrenie Inšpektorátu práce z roku 2019. Za 5 mesiacov, august až december v roku 2018, zarobil

1.081 €, použil ich na platenie výživného. Ak by nebol poberal dávky zo sociálnej poisťovne, jeho príjem by bol približne 3.800 €, z ktorých by nemohol uhradiť také výživné ako uhradil. Nemá záujem znížiť vyživovaciu povinnosť na najnižšiu možnú mieru. Pokiaľ bol schopný dosahovať príjem 1.230 € mesačne, o tomto rozhodol súd v roku 2018. Pokiaľ i matka tvrdí, že správanie otca je nezodpovedné, nezodpovedné bolo od matky v roku 2017 opustiť dve malé deti, otec ich vychovával sám.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanoveniach § 65 a § 67 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

7. Za podstatné odvolací súd považuje, že otec ani v podanom odvolaní, ani v priebehu prvoinštančného konania nepreukázal také objektívne skutočnosti, ktoré by mu preukázateľne bránili nájsť si pravidelný príjem a z tohto si plniť svoju vyživovaciu povinnosť k svojim maloletým deťom. Nakoľko sám otec i v podanom odvolaní, i vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že má záujem pracovať oficiálnou cestou, nájsť si stabilné zamestnanie, ukončil kurz žiadateľov o získanie inštruktorského oprávnenia, má záujem odpredať svoj majetok, tento výťažok použiť na úhradu dlhov i zameškaného výživného, a teda ani podľa názoru odvolacieho súdu i so zohľadnením potrieb maloletých detí, na strane otca nenastala taká podstatná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu skôr určenej výšky výživného v neprospech maloletých detí. I keď otec namietal pravdivosť vyjadrenia zamestnávateľa Dstar, s.r.o., nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by dôveryhodnosť tohto zamestnávateľa spochybnil. Pokiaľ mal možnosť pracovať pre zamestnávateľa Xintex Slovakia s.r.o., s týmto dobrovoľne ukončil pracovný pomer, taktiež nepreukázal a nepredložil žiaden dôveryhodný dôkaz o tom, že by skutočne prepravované výrobky ho mohli ako obchodného zástupcu zdravotne ohrozovať. Otcom poukazované skutočnosti zostali v rovine tvrdenia bez toho, aby ich dôkazne podložil, v nadväznosti na čo sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ návrh otca na zníženie výživného zamietol, ako i s odôvodnením jeho rozhodnutia (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

8. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal, nakoľko nezistil žiadne zákonné dôvody pre iné rozhodnutie.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.
(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)